

Janusz Lehmann

Konferencja naukowa Międzynarodowego Instytutu Konserwatorskiego (IIC) poświęcona zagadnieniom klimatologii muzealnej - Londyn, 18-23.IX.1967

Ochrona Zabytków 21/1 (80), 50-51

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Tom IV, Stanisława Sawicka, Teresa Sulerzyska, *Katalog rysunków Gabinetu Rycin BUW, cz. I Varsaviana*.

„Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków” — Seria B = łącznie 4 tomy.

Tom XVII, *Organizacja muzeów*,

Tom XVIII, *Ochrona miejskich zespołów zabytkowych*,

Tom XIX, *Konserwacja kamienia w architekturze i rzeźbie*,

Tom XX, Stanisław Łazarowicz, Władysław Sieroszewski, *Przepisy prawne dotyczące ochrony dóbr kultury oraz muzeów*.

Ośrodek Dokumentacji Zabytków stara się nadrobić zaniedbanie w wydawaniu „Teki Konserwatorskiej”. W ciągu 1967 r. opracowano dwie „Teki”: *Wilanów* (Jacek Cydzik, Wojciech Fijałkowski), *Odbudowa Starego Miasta w Poznaniu* (Henryk Kondziela). W perspektywie mamy nowe opracowania, co zapewni ciągłość tej serii wydawniczej.

Biblioteka — W roku sprawozdawczym przybyło 1860 woluminów książek pochodzących z zakupu, darów, wymiany itp. Czasopism z tych samych źródeł przybyło 663 egzemplarze, w tym 165 roczników.

Jak zawsze wszystkie działy udostępniały swoje zbiory zainteresowanym fachowcom. Pracownicy Ośrodka uczestniczyli w komisjach i zjazdach konserwatorskich.

Z dużym zadowoleniem Ośrodek wita powstawanie nowych biur dokumentacji przy wydziałach kultury prezydentów rad narodowych. Ośrodek liczy na ścisłą współpracę tych biur i ma nadzieję, że się ich — po przełamaniu chwilowych trudności w innych prezydiach — poważnie się zwiększy w przyszłości.

Podsumowując działalność Ośrodka w 1967 roku, możemy stwierdzić, że był to rok zasadniczo pomyślny i udało się nam wszystkie zaplanowane zadania wykonać.

Maria Charytańska

KONFERENCJA NAUKOWA MIĘDZYNARODOWEGO INSTYTUTU KONSERWATORSKIEGO (IIC) POŚWIĘCONA ZAGADNIENIOM KLIMATOLOGII MUZEALNEJ — LONDYN 18 — 23.IX.1967

Konferencja naukowa poświęcona zagadnieniom klimatologii muzealnej zorganizowana została przez zarząd Międzynarodowego Instytutu Konserwatorskiego w Londynie. Obrady odbywały się w głównym audytorium Wydziału Fizyki Imperial College of Science and Technology. Udział w konferencji wzięło 225 delegatów z 23 krajów świata (z Polski 4 delegatów). Wygłoszono 25 referatów i komunikatów. Referaty i dyskusja przygotowane były w językach angielskim i francuskim i równocześnie tłumaczone.

Tematykę konferencji wybrano stosownie do najnowszych tendencji rozwojowych konserwatorstwa zabytków. Wiąże się ona z uzyskanymi w nauce postępami w wykrywaniu i rozróżnianiu przyczyn niszczenia materiałów oraz ze stosowaniem w technice środków i urządzeń zabezpieczających przed niszczącym działaniem czynników klimatycznych. Najwięcej uwagi poświęcono kwestii zanieczyszczenia powietrza pyłami i gazami spalinowymi. Temat ten omówiono w 6 referatach, które łącznie z dyskusją przedstawiały ogólną sytuację i szczegółowo zobrazowały stan zanieczyszczenia powietrza w Londynie, Paryżu i Los Angeles. W czterech referatach i dyskusji zajęto się kwestią wilgotności powietrza, jej zmian i kontroli. Omówiono właściwości klimatu tropikalnego i umiarkowanego, naturalne czynniki wpływające na stabilizację klimatu wewnątrz oraz wrażliwość materiałów na działanie zmiennych warunków klimatycznych.

Następna grupa referatów poświęcona była niszczącemu działaniu światła. Na problematykę tę składają się następujące zagadnienia:

1. zróżnicowanie rodzajów światła z punktu widzenia jego działania na poszczególne kategorie zabytków muzealnych;
2. określenie sposobów wykrywania i eliminowania promieniowania niszczącego;
3. określenie racjonalnych norm oświetlenia.

W toku obrad uwzględniono również kwestie dotyczące transportu muzealiów. Referaty zwracały uwagę na konieczność wypracowania metod przygotowania obiektów do transportu i jego realizacji, które w warunkach rozwoju wymiany kulturalnej i unowocześniania środków transportu zapewniałyby pełne zabezpieczenie nie tylko przed uszkodzeniami mechanicznymi, wodą i ogniem, ale również przed niedostrzegalnym w pierwszej fazie niszczącym działaniem zmiennych czynników klimatycznych.

Wiele uwagi poświęcono wreszcie praktycznym rozwiązaniom w zakresie urządzeń klimatyzacyjnych i automatycznie działającej regulacji intensywności oświetlenia. Jako przykład sprawnie działającego systemu takiej regulacji podano rozwiązanie zastosowane w National Gallery w Londynie. Urządzenia klimatyzacyjne można by podzielić na trzy grupy: 1. dla całych budynków; 2. dla części budynków; 3. rucho-
me do zastosowania w wyodrębnionych niewielkich pomieszczeniach (np. magazynach lub gablotach).

Praktycznym osiągnięciem konferencji było opracowanie standardów wilgotności, oświetlenia, dopuszczalnego zapylenia i zanieczyszczenia powietrza gazami spaliny-
nymi. Standardy takie będą miały duże znaczenie dla projektowania budynków i urządzeń muzealnych.

Referaty dostarczono uczestnikom konferencji w formie powielanej, która jest za-
powiedzią późniejszego wydania bardzo potrzebnej muzeologom i konserwatorom publikacji podręcznej, wyczerpującej zagadnienia klimatologii muzealnej.

Janusz Lehmann

WIEŚ ZABYTKOWA — OŚRODKIEM TURYSTYKI

Pod tym hasłem odbyło się w dniach 15—16 września 1967 r. sympozjum, zorganizowane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki — Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Kultury, Wojewódzki Konserwator Zabytków.

Sympozjum poświęcone było omówieniu roli wsi zabytkowej w rozwoju turystyki i kultury, jak też wymianie poglądów na temat zagadnień związanych z zachowaniem i udostępnieniem społeczeństwu zabytków budownictwa i twórczości ludowej. Sympozjum, które odbyło się w okresie Międzynarodowego Roku Turystyki, miało również na celu zwrócenie uwagi na wartości zabytkowego budownictwa ludowego dla wzbogacenia zainteresowań turystyki krajowej i zagranicznej.

Obrady toczyły się w Kielcach i w Opocznie i były powiązane z obchodami „Dni Folkloru Opoczyńskiego”.

Uczestnicy sympozjum wzięli udział w objeździe, umożliwiającym im zwiedzenie szeregu zabytkowych wsi regionów świętokrzyskiego i opoczyńskiego. Zapoznali się z ciekawym ośrodkiem garncarskim we wsi Chałupki, z pracownią rzeźbiarza ludowego Józefa Piłata w Dębskiej Woli, zwiedzili we wsi Kakonin zespół zabytkowy, gdzie mieli możliwość obejrzenia interesujących obiektów dawnego budownictwa ludowego, jak też rzadkich już dziś eksponatów w postaci narzędzi produkcji i zdobnictwa ludowego. W Bielinach, po zwiedzeniu chaty, będącej znanym i odwie-